

PROGRAM FORMACYJNY NA ROK 2008/09

Hasło: „Z SERCEM KSIĘDZA BOSKO – ŻYJEMY I WYCHOWUJEMY”

KOCHANI WSPÓLPRACOWNICY SALEZJAŃSCY I WSPÓLPRACOWNICE SALEZJAŃSKIE!

Jesteśmy członkami Rodziny Salezjańskiej, a w charyzmat salezjańskiego powołania jest wpisane wychowanie. I wcale nie musimy być w tej mierze „zawodowcami”. Oprócz nich są przecież ci wychowawcy nieformalni, którzy są z młodzieżą, którzy ofiarowują jej słowo, gest, a przede wszystkim serce. Pełniąc tę misję mamy wychowywać z sercem Księdza Bosko. Dla niego posługa dla młodzieży była wspaniałomyślną odpowiedzią na wezwanie Chrystusa. Pisze na tym temat Ksiądz Generał w tegorocznej Wiązance.

Jest rzeczą pewną, że także dzisiaj na początku XXI wieku intuicje Księdza Bosko pozostają ważne, a praktyczne rozwiązania, które były stosowane przez Niego mogą nam również współcześnie pomóc w rozwiązaniu trudnościami wydających się nie do pokonania. Oczywiście różnice między czasami Księdza Bosko a naszymi są i to na pewno nie małe zwłaszcza, jeśli chodzi o pojmowanie rodziny, w obyczajach, w sposobach wychowania, zmieniającej się praktyce religijnej. Jednak możemy czerpać wiele z myśli ks. Bosko, jeśli chodzi o dialog między pokoleniami, z jego wskazówek o sposobach przekazywania wartości.

Jednym z problemów współczesnego społeczeństwa jest niedostatek posługi wychowawczej. Do wielu ona nie dociera, do innych dociera wypaczona. Bardzo częstą skargą młodzieży jest, że uczy się ją, ale nie wychowuje. W procesie kształcenia nie bierze się pod uwagę problemów życia, z jakimi ona się boryka. Wielu z młodych ludzi ma wrażenie, że żyje w niezwykle chaotycznym świecie, w którym coraz trudniej rozróżnić, co jest złe, a co dobre. Jest to spowodowane bardzo dynamicznymi zmianami społecznymi i kulturowymi. Aby ograniczyć to zjawisko i uczynić wychowanie odpowiednim potrzeba harmonijnej współpracy i odpowiedzialności wielu podmiotów. Na początku ze strony rodzin, następnie sił społecznych i odpowiednich organów do spraw wychowania, ale także do Wspólnot kościelnych i wysiłków indywidualnych. Słabym punktem wychowania dzisiaj jest komunikacja. Najpierw ta między pokoleniami ze względu na szybkość przemian, później między osobami - przez osłabienie relacji międzyludzkich, a w końcu między tymi, co wychowują a odbiorcami wychowania z powodu różnie pojmowanych celów. Wynikają z tego nieporozumienie, milczenie, ograniczone i wybiórcze słuchanie. W takiej sytuacji trudną rzeczą jest udzielać rad dotyczących postaw, wskazywać sposób zachowania, przekazywać wartości. A Ksiądz Bosko, mówił, że więcej można uzyskać poprzez dobrotliwe spojrzenie, czy słowo dodające odwagi, niż poprzez liczne upomnienia. On uczy nas, że serca młodych ludzi są dobre. On wskazuje, aby interesować się ich całym ich życiem, rozwijać w nich to, co noszą w sobie, dawać im możliwość głębokiego przeżywania wiary, ale także wprowadzać w rzeczywistość społeczną. Salezjańskie wychowanie zawsze cechuje się troską o zbawienie osoby, która wyraża się tym, aby jego odbiorcy poznawali Boga, aby wzrastali w jedności z Nim poprzez wierność Bożemu Prawu, poprzez Sakramenty, św., ale także, aby czuli się potrzebnymi i współodpowiedzialnymi w środowiskach, w których żyją. Wzorem Księdza Bosko wszystkie zabiegi wychowawcze muszą być oparte na miłości. A kochać młodzież to akceptowanie jej taką, jaką jest. To tracić z nią czas w miarę swoich możliwości i umiejętności. Okazywać chęć dzielenia z nimi ich upodobań i zaufanie w ich zdolności. Tolerować pewne przyzwyczajenia czy nawyki będące przejściowym zachowaniem. To także umiejętność przebaczenia czegoś nieumyślnego lub będącego owocem spontaniczności czy niedojrzałości.

Członek Rodziny salezjańskiej, czy to osoba duchowna, czy salezjanin świecki nie może uciekać przed problemami wychowania. Nie możemy porzucać młodzieży! Należy

dokładać starań, aby poznawać potrzeby młodzieży w tych środowiskach, w których działają nasze Wspólnoty, a następnie - najlepiej we współpracy czy to z instytucjami społecznymi, czy władzami lokalnymi, lub też z innymi grupami kościelnymi stwarzać programy, które poprzez czy to nauczanie czy też organizowanie czasu wolnego będą dawały pewne propozycje właściwego wychowania. Pamiętajmy, że salezjańska propozycja wychowawcza bierze pod uwagę duszę i ciało, kulturę i zdrowie fizyczne i jest dostosowana do wszystkich środowisk (szkoły, parafie, środowiska społeczne) i wszelkich podmiotów (młodzież, dorośli, rodziny, środowiska ludowe). też jest miejsce dla Salezjanów Współpracowników. Należy też pamiętać o tych tradycyjnych „instytucjach wychowawczych”. A jest nią przede wszystkim rodzina. To w niej głównie kształtuje się młody człowiek. Dlatego tak istotna jest więź rodzinna, wzajemne akceptowanie się w niej, dawanie sobie miejsca na spontaniczność. Należy zwracać uwagę, że szeroko pojmowany dialog jest lepszy niż ograniczona ilość informacji, że lepsze jest rzeczywiste wyjaśnienie niż jakieś półprawdy. Wszelkie wymagania trzeba przedstawiać konkretnie i odważnie. Ci, co wychowują czy to rodzice, przyjaciele, czy animatorzy muszą mieć świadomość, że są świadkami i towarzyszami w odkrywaniu przez dzieci czy młodzież możliwości życia, że rozwijają życie, a przede wszystkim przygotowują ich na coraz pełniejszy kontakt z Bogiem. Ta także można poruszać na spotkaniach formacyjnych. Przygotowywać rodziców, dziadków i innych do wypełniania roli wychowawcy w swojej rodzinie.

Celem wychowania jest, aby młody człowiek nauczył się „bycia osobą”, a to wymaga rozwijania w nim podstawowych wartości, takich jak: sumienie, prawda, wolność, miłość, solidarność, godność życia. Ma nauczyć właściwego spojrzenia na sprawy materialne i seksu. I choć dzisiaj wmawia się nam, że wychowanie nie ma nic wspólnego z ewangelizacją, to jednak tych dwóch spraw nie sposób oddzielić. Bez rozwoju duchowego i wzrastania w wierze i koncentrowaniu się tylko na rzeczywistości ziemskiej nie osiągnie się tak naprawdę pełnego rozwoju. Wychowawca chrześcijański w stylu salezjańskim, swoją misję przeżywa, jako współpracę z Bogiem dla wzrostu osoby.

Taka praca nie jest łatwa. Choć większość ze współczesnej młodzieży według statystyk deklaruje się jak osoby wierzące, to jest rzeczą powszechnie znaną, że z praktykami religijnymi wśród niej nie jest dobrze. Różne środki komunikacji jak i masowego przekazu wmawiają młodzieży, że wiara to coś przestarzałego, konserwatywnego, a Boże Przykazania można traktować wybiórczo i interpretować na swój sposób. Dotyczy to zwłaszcza sfery moralności seksualnej. Dlatego obserwujemy coraz mniej młodych ludzi przystępujących do Sakramentów św., coraz mniej modlących się. Prawo Boże i Kościół uważają oni za przeszkodę w osobistej wolności. Jednak z drugiej strony dostrzegamy, że młody człowiek poszukuje miłości, szczęścia, radości życia, jakiejś stabilizacji uczuciowej i duchowej i jest zdolny do poświęcania się, aby to osiągnąć. Jeśli znajdziemy sposób dotarcia do niego, odczytamy właściwie jego konkretną sytuację życiową, znajdziemy odpowiednią metodę towarzyszenia mu w dojrzewaniu i w sposób przekonujący pokażemy mu drogę prawdy ewangelicznej, to odkryje on, że Chrystus go kocha, że pragnie jego dobra, że przyjaźń z Nim jest czymś najwspanialszym, niezniszczalnym i wiecznym.

Na podstawie Wiązanki Księdza Generała na rok 2008/09

Opracował

Kuczera Krzysztof
Koordynator prowincjalny

ZADANIA FORMACYJNE

Na szczeblu indywidualnym proponujemy:

- Możliwie częsta lektura Pisma świętego. (*por. Regulamin art. 12, &1*) - wzmacnianie życia duchowego – Sakramenty święte źródłem i umocnieniem życia duchowego.
- Jestem członkiem Stowarzyszenia i Wspólnoty – uczestniczę w ich życiu poprzez spotkania formacyjne jak i podejmowanej działalności apostołsko – duszpasterskiej.
- Zaangażowanie w miarę możliwości w życie parafii i innych grup parafialnych.
- Podejmowanie wyzwań wychowawczych z sercem św. Jana Bosko i w jego duchu w najbliższym otoczeniu – rodzina pierwszym polem ewangelizacji i wychowania.
- Pogłębiona modlitwa – częste i żarliwe „pukanie” do Boga w intencjach Kościoła, Rodziny Salezjańskiej i naszych rodzin.
- Jestem Salezjaninem Współpracownikiem i Salezjanką Współpracownicą – życiem daję świadectwo swej przynależności do Chrystusa.

Na szczeblu Wspólnotowym proponujemy:

- Zgłębianie Wiązanki Ks. Generała na rok 2008: „Wychowujemy z sercem Księdza Bosko” - próba wprowadzania wybranych z niej sugestii w życie i działalność Wspólnoty.
- Podjęcie weryfikacji dotyczącej zapoznawania się z Programem Życia Apostolskiego – i wcielania w życie zapisów w nim zawartych.
- Zwrócenie uwagi na odpowiednie przygotowanie we wspólnotach Rekolekcji czy Dni Skupienia.
- Dokonanie w Wspólnocie – ODNOWIENIA PRZYRZECZENIA.
PŻA mówi, art. 14 par. 1. mówi: *„W celu wzrastania przynależności do Stowarzyszenia i nieustannego wzmacniania własnego powołania, Rada każdego Centrum lokalnego, co roku postara się, aby dać możliwość Salezjanom Współpracownikom odnowienia Przyrzeczenia, zwłaszcza z okazji jakiegoś święta salezjańskiego.”*
Informacje o tym fakcie należy podawać w sprawozdaniu z działalności Wspólnoty.
- Aktywne włączanie się w życie Stowarzyszenia na szczeblu Prowincji poprzez uczestnictwo w spotkaniach formacyjnych przez nią organizowanych.
- Promowanie wychowania w duchu Księdza Bosko
  - Zapoznanie się z aktualną sytuacją młodzieży na terenie działalności Wspólnoty i poszukiwania sposobów dotarcia do niej z misją salezjańską.
  - Współpraca z innymi grupami czy podmiotami na polu wychowawczym
  - Propagowanie wśród młodzieży stylu życia zgodnego z Ewangelią, moralnością, trwałymi wartościami.
- Dołożenie starań o powołania do Rodziny Salezjańskiej uwzględniając Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników (modlitwa, propagowanie salezjańskiej duchowości, „radosnej świętości”, i salezjańskiego stylu życia)
- Terminowe przesłanie **sprawozdań z działalności i planów pracy** (do 25.10.08), oraz **sprawozdań finansowych** (do 31.01.09.)

Na szczęblu prowincjonalnym:

- Udział w Dniu Formacyjnym **25.10.08** we Wrocławiu – przynajmniej po 2 członków Wspólnoty
- Udział w Kongresie Prowincjalnym – wyborach – **06.12.08**. zgłoszenia kandydatów do 25.10.08.
- Dzień Wdzięczności za św. Jana Bosko – **14.02.09**. w Środzie Śląskiej (możliwość złożenia Przyrzeczeń)
- Dni Skupienia – **24 -26.04.0** w Częstochowie
- Posiedzenia Rady Prowincjalnej:
Proponowane terminy mogą ulec weryfikacji przez nowo wybraną Radę.
25.10.08 po spotkaniu formacyjnym.
06.12.09. sprawozdawczo – wyborcze
Następne posiedzenia ustali dla siebie nowo wybrana Rada Prowincjalna

Formacja Aspirantów

(W tym względzie należy kierować się wskazaniem PZA)

Wspólnoty niech zadbają i zwrócą szczególną uwagę przygotowanie i formację początkową Kandydatów do Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników.

materiały to:

Program Życia Apostolskiego – można korzystać z Komentarza do RZA
Żywot Ks. Bosko i innych świętych salezjańskich
System prewencyjny Ks. Bosko
List do Współpracowników ks. Vigano
Karta Jedności Rodziny Salezjańskiej
Karta Posłannictwa Rodziny Salezjańskiej
Adhortacja apostołska Jana Pawła II – „Christifideli laici”

- Prosimy o wcześniejsze przesyłanie do Rady Prowincjalnej (na adres koordynatora prowincjalnego) zatwierdzonych przez Rady Lokalne próśb Kandydatów o przyjęcie do Stowarzyszenia.
Należy dołączyć **krótką opinię** Rady Lokalnej.
- W razie organizowania przyjęcia do Stowarzyszenia przez Wspólnoty we własnym zakresie – prosimy o uzgodnienie tego z Radą Prowincjalną.

Sprawy Administracyjne:

- Przypominamy o terminowym przekazywaniu sprawozdań finansowych
- Wspólnoty Lokalne dokonują wpłat na Radę Światową w kwocie 50 zł (bez zmian)
- Składka na Radę Prowincjalną wynosi 5 zł (bez zmian) od czynnego członka – nowa Rada może dokonać zmiany w wysokości składek.

Ponownie apelujemy, aby większe i zamożniejsze Wspólnoty w imię solidarności ekonomicznej nie trzymały się sztywno ustalonych kwot, ale wspaniałomyślnie

wsparty Stowarzyszenia w naszej Prowincji większą kwotą. (Nie wygląda solidarnie, gdy Wspólnota kilkuosobowa płaci taką samą kwotę na Radę Światową jak Wspólnota kilkudziesięciosobowa).

Przypomnienie:

Kolejny raz przypominamy, że zgodnie z ustaleniami Kongresu Światowego przypominamy, że o odniesieniu do Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników używamy terminologii Rada Prowincjalna, Delegat, Delegatka, Koordynator, Sekretarz, Administrator, Rady Prowincjalni.

Administrator Prowincjalny

Barbara Pierańska

Delegat Prowincjalny

Ks. Jan Gondro

Koordynator Prowincjalny

Kuczera Krzysztof